Ο ΔΑΝΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΩΝ ΤΗΝ ΜΑΤΘΙΛΔΗΝ

(Ἀντίγραφον ἐκ τῆς εἰκόνος τοῦ M. Maignan.)

Ἡ ἄνω εἰκὼν ἐξετέθη ἐν τῇ παρισιανῇ ἐκθέσει τοῦ 1881, εἶνε δ' ἔργον τοῦ Maignan εἰλημμένον ἐκ τῆς *Θείας Κωμῳδίας*.

Ὁ Ἀλβέρτος Μαινὰν εἶνε εἷς τῶν ζωγράφων, οἵτινες καταλαμβάνουσι θέσιν ἐν τῇ νέᾳ σχολῇ. Μέχρι νῦν, ὡς φαίνεται, ἐδεικνύετο μᾶλλον ὡς χρωματιστὴς ἢ ὡς ζωγράφος χαρακτηριστικὸς καὶ αἰσθηματικός. Εἶνε Βενετὸς μᾶλλον ἢ Λομβαρδὸς καὶ μάλιστα ἴσως Ῥωμαῖος. Ὅμως πρὸ τῆς τελευταίας Ἐκθέσεως ἐπελάβετο μετ' ἐπιτυχίας τοῦ παθητικοῦ μέρους τοῦ θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος. Τοῦτο δὲ τὸ ἔτος ἐτέθη ἐπὶ τοῦ ἐαρινοῦ ἐδάφους τῶν πρώτων ἀνθωδῶν παραδόσεων. Μᾶς δεικνύει τὸν Δάντην συναντῶντα τὴν Ματθίλδην, ἥτις συλλέγει ἄνθη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Καθαρτηρίου (Purgatoire). «Ὦ ὡραία γυνή, ἡ ὁποία θερμαίνεται εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ Ἔρωτος», λέγει ὁ συγγραφεὺς τῆς Θείας Κωμῳδίας. Καὶ διὰ ν' ἀφαιρέσῃ τὴν ὑποψίαν ὅλην εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν λόγων του κεχαραγμένων ἐπὶ τῆς εἰκόνος, ὁ ζωγράφος δίδει εἰς τὸν ποιητὴν, ἤδη ὥριμον, στάσιν σεβασμίαν καὶ εὐλαβῆ. Ἡ Ματθίλδη στρέφεται καὶ ἀπολογεῖται, ὁ δὲ Βιργίλιος εἶνε ἐνταῦθα ὡς ἓν κωφὸν πρόσωπον. Μετά τινα βήματα τὸν πλησιάζει εἰς τὴν παραδείσιον χώραν, ὅτε καὶ τὸν ἀφανίζει. Ἔχει χάριν καὶ ἀφέλειαν εἰς ταύτην τὴν σύνθεσιν, ἣν στενοχωρεῖ ἐνίοτε καὶ μικρά τις ἀμφιβολία.

ΘΕΤΙΣ.

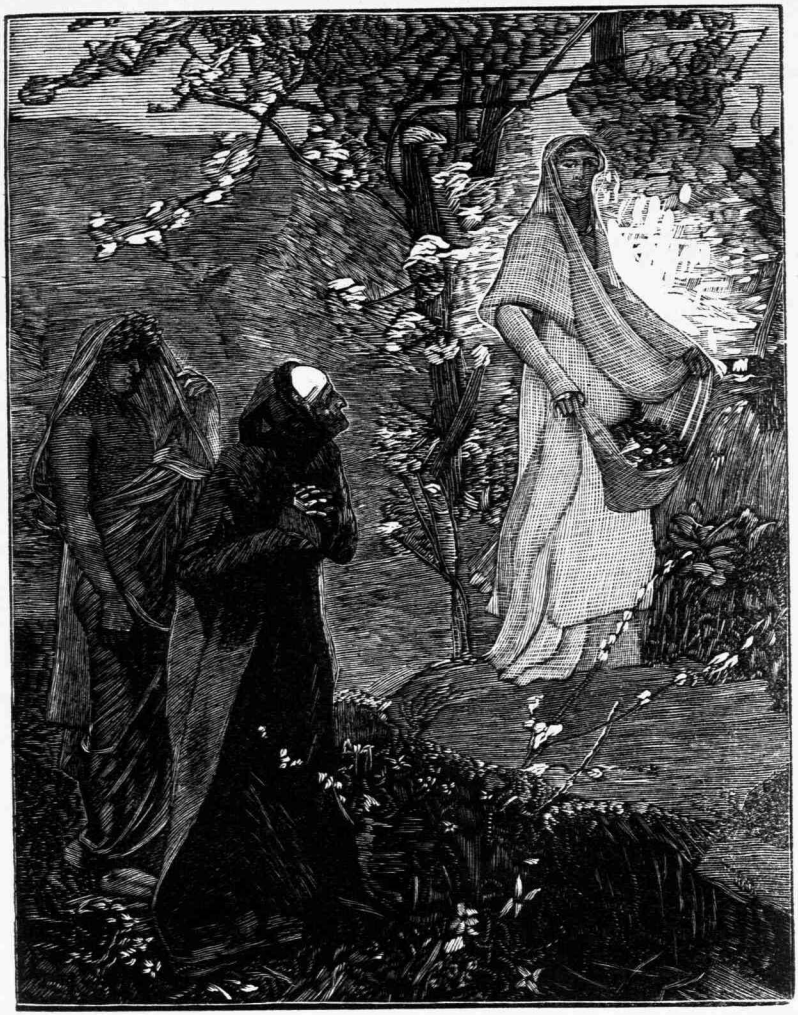

Ο ΔΑΝΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΩΝ ΤΗΝ ΜΑΤΘΙΛΔΗΝ